Van:
Verzonden: dinsdag 22 januari 2019 17:06
Aan:
CC:
Onderwerp: convenant pilot LVV Amsterdam
Bijlagen: 20190118 concept convenant pilot LVV Amsterdam.docx

Dag

We hebben toch nog een vraag over het volgende artikel:

(nr) Individuele casuïstiek wordt behandeld in een casusoverleg. Hierbij wordt waar mogelijk gebruik gemaakt van de bestaande structuur (LSO) of wordt een casusoverleg LVV opgericht.[1] In het LSO zitten afgevaardigden vanuit de gemeente, de IND, DT&V, de regionale eenheid van de Politie en andere partijen zoals de lokale ngo('s). De gemeente/projectmanager is voorzitter van het LSO.

In ons "Amsterdamse model" is vastgelegd dat de gemeente niet meer betrokken is bij de individuele casuïstiek. Er komt een externe coördinator die als taken heeft:

a. toezicht houden op de uitvoering van de 24-uurs opvang voor ongedocumenteerden;
b. organiseren van samenwerking met Amsterdamse partners, gemeentelijke en landelijke overheden, **onder andere als onderdeel van de LVV pilot Amsterdam;**
c. **organiseren van het lokaal samenwerkingsoverleg (LSO)**
d. monitoren op alle relevante niveaus: casuïstiek, trends, onderzoeken naar effectiviteit;
e. verzorgen van rapportages en evaluatie (minimaal 2 keer per jaar);
f. vormgeven van samenwerking met onderzoeksorganisaties
g. samen met partners zorgen voor heldere communicatie naar ongedocumenteerden, buurtbewoners rond locaties en andere betrokkenen;
h. inrichten van onafhankelijk toezicht/toetsing, waar geschillen tussen samenwerkende partijen of lastige casuïstiek beslecht kan worden.

Dit willen we graag om "het veld" en de ketenpartners gezamenlijk tot oplossingen te laten komen. De gemeente staat op afstand wat ook om privacy technische redenen verstandig is.
Het LSO komt dan met een soort pre-besluiten/adviezen voor de gemeente voor opvang / perspectiefplan, weigering opvang, en stopzetten opvang. Dit wordt in standaardformulieren vastgelegd.
De gemeente heeft een vergewisplicht en kijkt of alle afgesproken stappen zijn ondernomen:

<u>Vergewisplicht</u>
Belangrijk aandachtspunt is de vergewisplicht. Verschillende gemeenten werken bij de toegang tot en de uitvoering van de huidige BBB opvang samen met organisaties, zoals ngo's. De relatie tussen de gemeente en die organisaties kan op verschillende manieren zijn vormgegeven. Als de gemeente de beoordeling van en/of de beslissing over de toegang baseert op een onderzoek van zo'n organisatie is er in feite sprake van een adviesrelatie. Nu de opvang momenteel nog buitenwettelijk is, is er in dat geval ook sprake van buitenwettelijke advisering. Zowel voor de wettelijke als de buitenwettelijke advisering geldt voor het college van burgemeester en wethouders een controleplicht, ook wel vergewisplicht genoemd. Heeft het onderzoek van de adviseur op zorgvuldige wijze plaatsgevonden? Voor de wettelijke advisering is dit geregeld in art. 3.9 van de Awb. Voor de buitenwettelijke advisering wordt dit gebaseerd op het (formele) zorgvuldigheidsbeginsel van art. 3:2 van de Awb.

Uit vaste jurisprudentie blijkt dat de vergewisplicht ook geldt voor het gebruik van buitenwettelijke advisering[2]. De omvang van de vergewisplicht is onder andere afhankelijk van de aard- en wijze van totstandkoming van het advies, de bestendigheid van de adviesrelatie[3], de ervaring en specifieke expertise van de adviseur[4] en de – objectief bepaalbare – kwaliteit en onafhankelijkheid van de adviseur en de mogelijkheid tot contra-expertise.

Indien de gemeente een advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, dient hij zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van te vergewissen dat dit advies – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is[5]. Indien dit het geval is, kan de desbetreffende

vreemdeling de uitkomst van het advies slechts met succes bestrijden door een andersluidende contra-expertise van een deskundige in te brengen. Hoogstens incidenteel zal de IND een advies wellicht nader moeten toelichten en in de beginfase kan het geraden zijn dat de IND meegaat naar een zitting om uit te leggen hoe tot een advies wordt gekomen. Daar zal dan bestendige jurisprudentie uit voortvloeien.

Voor de pilot-LVV's is van belang dat het bestuursorgaan zich bewust is van de vergewisplicht en weet dat deze ook bij (buitenwettelijke) advisering in verband met (de voorbereiding van) uitvoeringshandelingen een rol speelt. Het gebruik van het onder ad 2 van deze nota voorgesteld formulier kan daarvoor dienen, indien daaruit in elk geval blijkt van de deskundigheid van de ingezette adviseur, het stappenplan van het onderzoek en de toetsingscriteria.

Gezien bovenstaande denken wij dat we dan geen voorzitter of lid van het LSO hoeven te zijn.
Ik hoor graag of jullie het hiermee eens zijn.

Groeten,

Gemeente Amsterdam

---

[1] Behandeling door LSO heeft voorkeur, maar niet in elke gemeente is (nu reeds) een LSO. Elke beoogde pilot gemeente doet een voorstel voor de structuur qua casusoverleg. Wordt dus nader ingevuld.
[2] O.a. CRvB 11 oktober 2017, ECLI:NL:CRVB:2017:3538 en CRvB d.d. 11 april 2018, ECLI:NL:CRVB:2018:1113, r.o 4.5).
[3] ABRvS 29 april 1999, ECLI:NL:RVS:1999:ZF3785, AB 1999/266 m.nt. M. Schreuder-Vlasblom.
[4] ABRvS 18 juli 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BA9799, AB 2007/357 m.nt. F.R. Vermeer.
[5] CRvB d.d. 11 oktober 2017 (ECLI:NL:CRvB:2017:3538, r.o 4.4.1 en r.o. 4.4.2) en o.a.
ABRvS d.d. 19 mei 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BI5889/ CRvB d.d. 31 juli 2017 (ECLI:NL:CRVB:2018:2341).